

Αστέριος,
ένας αστερίας
του ουρανού

Μια φορά και έναν καιρό, εκεί ψηλά... στον απέραντο και στολισμένο ουρανό, γεννήθηκε ένα λαμπερό και στρουμπουλό αστεράκι.

Οι γονείς του ήταν από διαφορετικά αστεροχωριά αλλά η αγάπη τους και το φως που έκρυβαν μέσα τους δημιούργησαν κάτι πολύ δυνατό που τους ένωσε και έτσι έφτιαξαν και τον μικρό Αστέριο.

Οι νύχτες περνούσαν και ο Αστέριος μεγάλωνε και
δυνάμωνε όλο και περισσότερο το φώς του για να στολίζει
τα βράδια το μεγάλο σεντόνι του ουρανού.

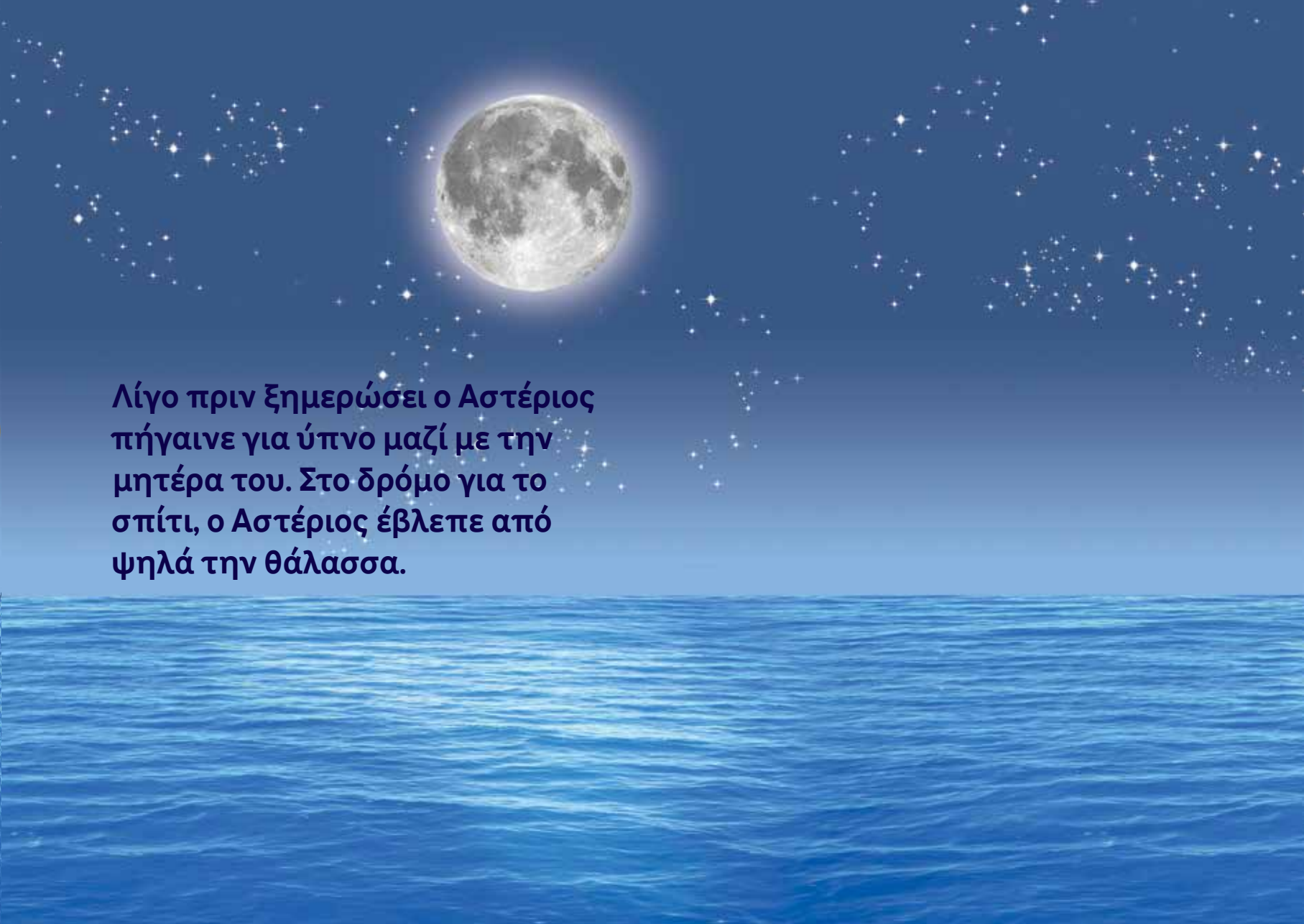
Για να βοηθάει τα πλάσματα της γης να βλέπουν, έστω και
λίγο, τα βράδια και να μην φοβούνται.

Γιατί όπου υπάρχει, όπως λέει και ο παππούς Αστεράτος,
σκοτάδι γεννιέται και ένα νέο αστέρι για να φωτίσει κάθε
γωνία του ουρανού.

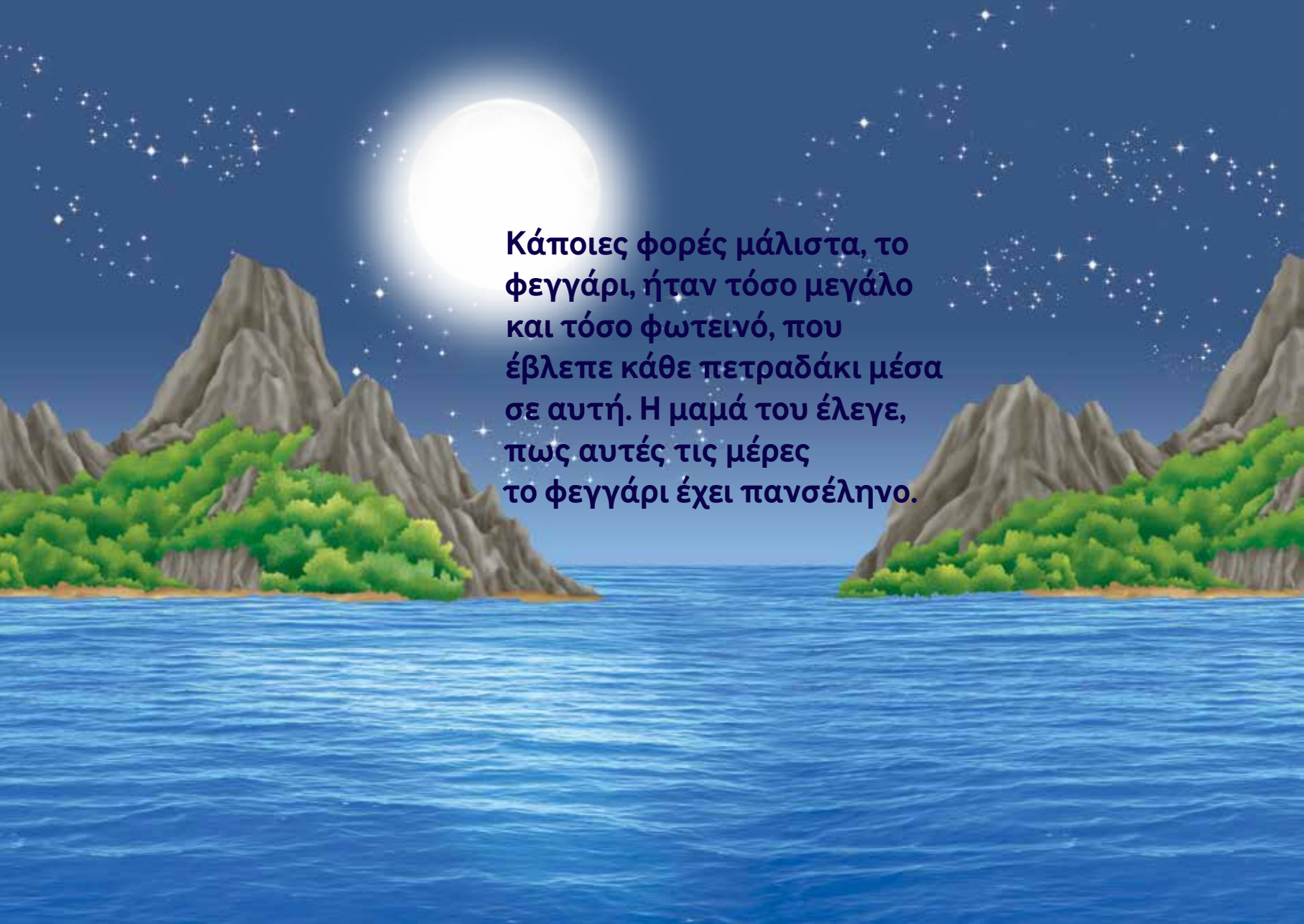

Νύχτα με τη νύχτα ο Αστέριος αποκτούσε νέες απορίες, ήθελε να κάνει καινούρια πράγματα, να μάθει νέους δρόμους να... γνωρίσει καινούριους κόσμους.

A night sky with a full moon and stars above a blue ocean. The moon is large and bright, surrounded by a soft glow. The stars are scattered across the dark blue sky. The ocean below is a deep blue with gentle ripples.

Λίγο πριν ξημερώσει ο Αστέριος
πήγαινε για ύπνο μαζί με την
μητέρα του. Στο δρόμο για το
σπίτι, ο Αστέριος έβλεπε από
ψηλά την θάλασσα.

Κάποιες φορές μάλιστα, το
φεγγάρι, ήταν τόσο μεγάλο
και τόσο φωτεινό, που
έβλεπε κάθε πετραδάκι μέσα
σε αυτή. Η μαμά του έλεγε,
πως αυτές τις μέρες
το φεγγάρι έχει πανσέληνο.

Ο Αστέριος δεν μπορούσε να καταλάβει σε τι βοηθάει το σέλινο και γεμίζει το φεγγάρι αυτές τις μέρες.

Ήξερε όμως πως η πανσέληνος αυτή, έκανε τόσο όμορφη τη Γη, που... δεν ρώτησε ποτέ τη μαμά του.

Αργότερα έμαθε βέβαια πως η πανσέληνος, είναι οι μέρες εκείνες, που τα ποντικάκια του φεγγαριού, τρώνε πολλά λαχανικά και κυρίως σέλινο.

Έτσι γίνονται τόσο δυνατά, που η δουλειά τους, να αλλάξουν δηλαδή όσα φωτάκια του φεγγαριού έχουν καεί, γίνετε πιο γρήγορα και... πιο... καλά και έτσι το φεγγαράκι λάμπει παντού, από καμπύλη σε καμπύλη.

Τις νύχτες εκείνες λοιπόν,
ο Αστέριος, έβλεπε τη
θάλασσα και αναρωτιόταν
πώς να είναι αυτό το μπλε
που μοιάζει πολύ με τον
ουρανό του.

Μια μέρα λοιπόν, λίγο πριν
κοιμηθεί, ο μπαμπάς του
Αστέριου, ο Λαμπρός,
του είπε μία ιστορία για τη
θάλασσα.

Μια ιστορία για τις γοργόνες και τα δελφίνια, για όλους αυτούς που κατοικούν στο βυθό.

Για τα πουλιά που ξέρουν να μοιράζονται το μπλε του ουρανού αλλά και αυτό της θάλασσας, τους γλάρους, τους πελεκάνους, τις αγριόπαπιες και τα ψαροπούλια, αλλά και άλλα τόσα τυχερά πουλιά.

Του είπε ακόμα και για τα αστέρια της θάλασσας, τους μικρούς αστερίες, που δεν λάμπουν αλλά φωτίζουν τα νερά του βυθού τους με την καλοσύνη τους και τα διάφορα χρώματά τους.

Αυτά τα αστέρια, λέει, μπορεί να είναι μπλε και πράσινα και κόκκινα και κίτρινα ακόμα και ροζ.

Ο Αστέριος εκείνη τη μέρα, είδε στον ύπνο του πως ήταν και αυτός αστέρι του βυθού.

Πως ζούσε στη Γη, στα βαθιά νερά του ωκεανού, όχι και τόσο μακριά από τα βράχια.

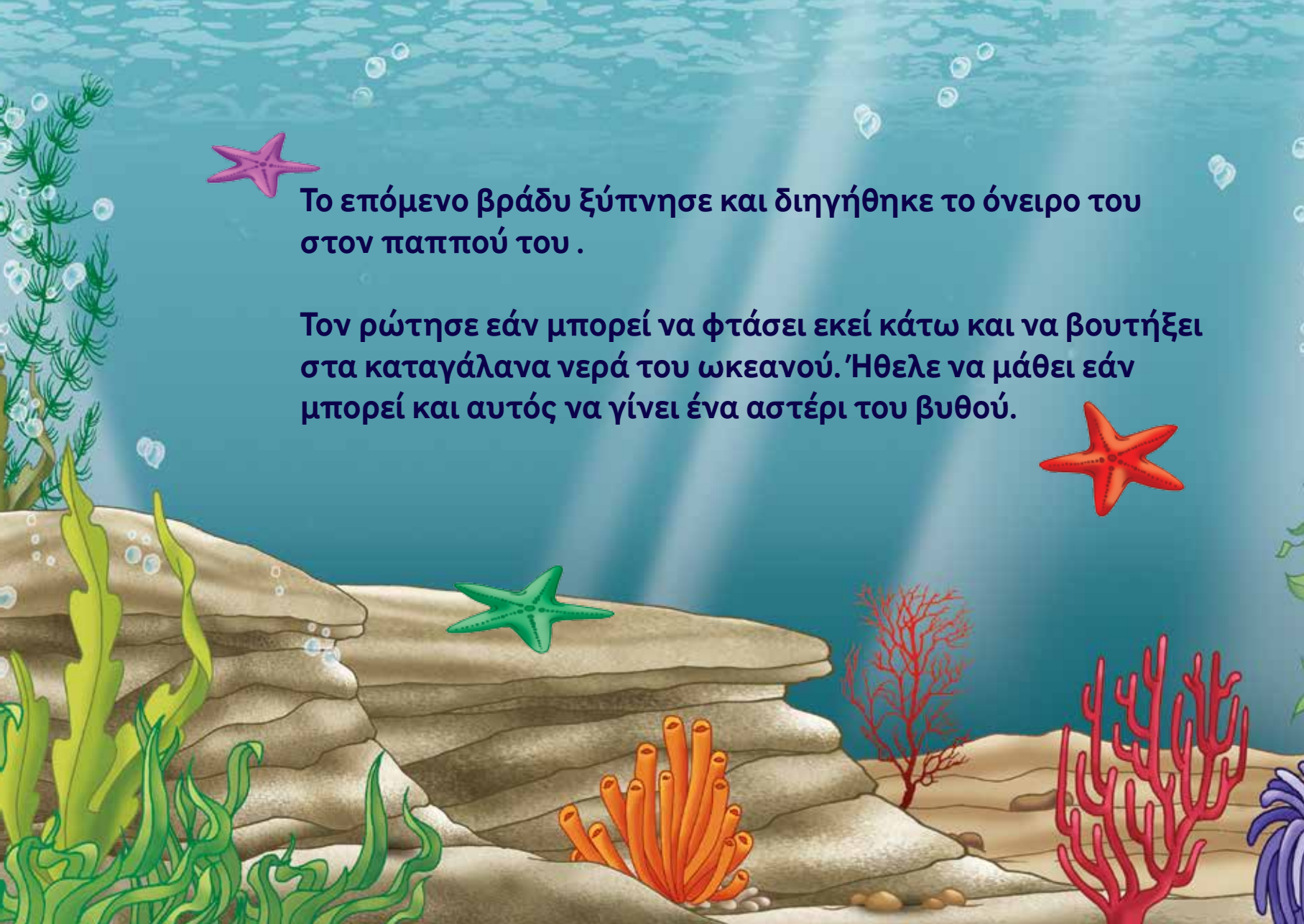

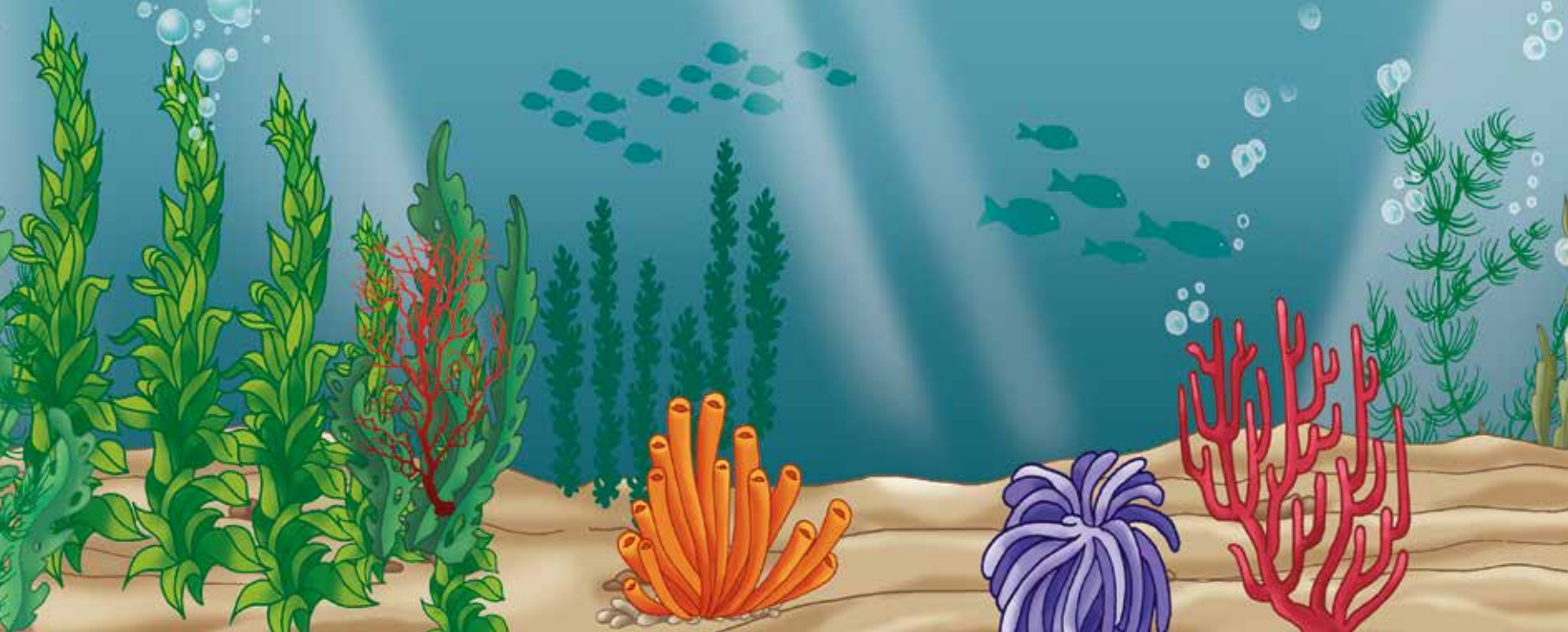

Το επόμενο βράδυ ξύπνησε και διηγήθηκε το όνειρο του στον παππού του .

Τον ρώτησε εάν μπορεί να φτάσει εκεί κάτω και να βουτήξει στα καταγάλανα νερά του ωκεανού. Ήθελε να μάθει εάν μπορεί και αυτός να γίνει ένα αστέρι του βυθού.

Ο παππούς Αστεράτος του είπε πως...
εάν πέσει στη θάλασσα θα χάσει τη
λάμψη του.

Πως τα αστέρια του βυθού πρέπει να προσέχουν πολύ τους ανθρώπους που... ή τους χαλάν το βυθό τους ή βρομίζουν τα νερά τους ή τους βγάζουν από τη θάλασσα, που χωρίς αυτή είναι αδύνατο να ζήσουν.

Ο μικρός Αστέριος όμως είχε ενθουσιαστεί τόσο πολύ με την ιδέα του βυθού που δεν άκουγε τον παππού του.

Δεν τον ενδιέφερε πια να δυναμώσει την λάμψη του για να φωτίζει πιο πολύ το δικό του κομμάτι στον ουρανό.

Το μόνο που τον ένοιαζε τώρα ήταν να βρει εκείνον τον μαγικό τρόπο που θα τον κάνει να φτάσει στη θάλασσα.

Ρώτησε τα βραδινά σύννεφα
που οι σταγόνες της βροχής τους
καταφέρνουν και γίνονται ένα με
τη θάλασσα αλλά κι αυτά
δεν μπόρεσαν να του δώσουν τη
λύση που ζητούσε.

Ρωτούσε τα μεγαλύτερα
αστέρια αλλά κανένα
δεν μπορούσε να τον
βοηθήσει.

Τότε λοιπόν πέρασε
από εκεί ένα μικρό
ποντικάκι που
ζούσε στο φεγγάρι.

Του είπε πως ξέρει
κάποιον που μπορεί
να τον βοηθήσει.

Του είπε να τον
ακολουθήσει
αλλά... και να τον
βοηθήσει με το δέμα
από καινούριες
λάμπες που είχε να
κουβαλήσει.

Ο Αστέριος έτρεξε τόσο γρήγορα που άφηνε
στο πέρασμα του μια τεράστια γραμμή από την
αστερόσκονη που έχουν οι λαμπερές γωνίες του.

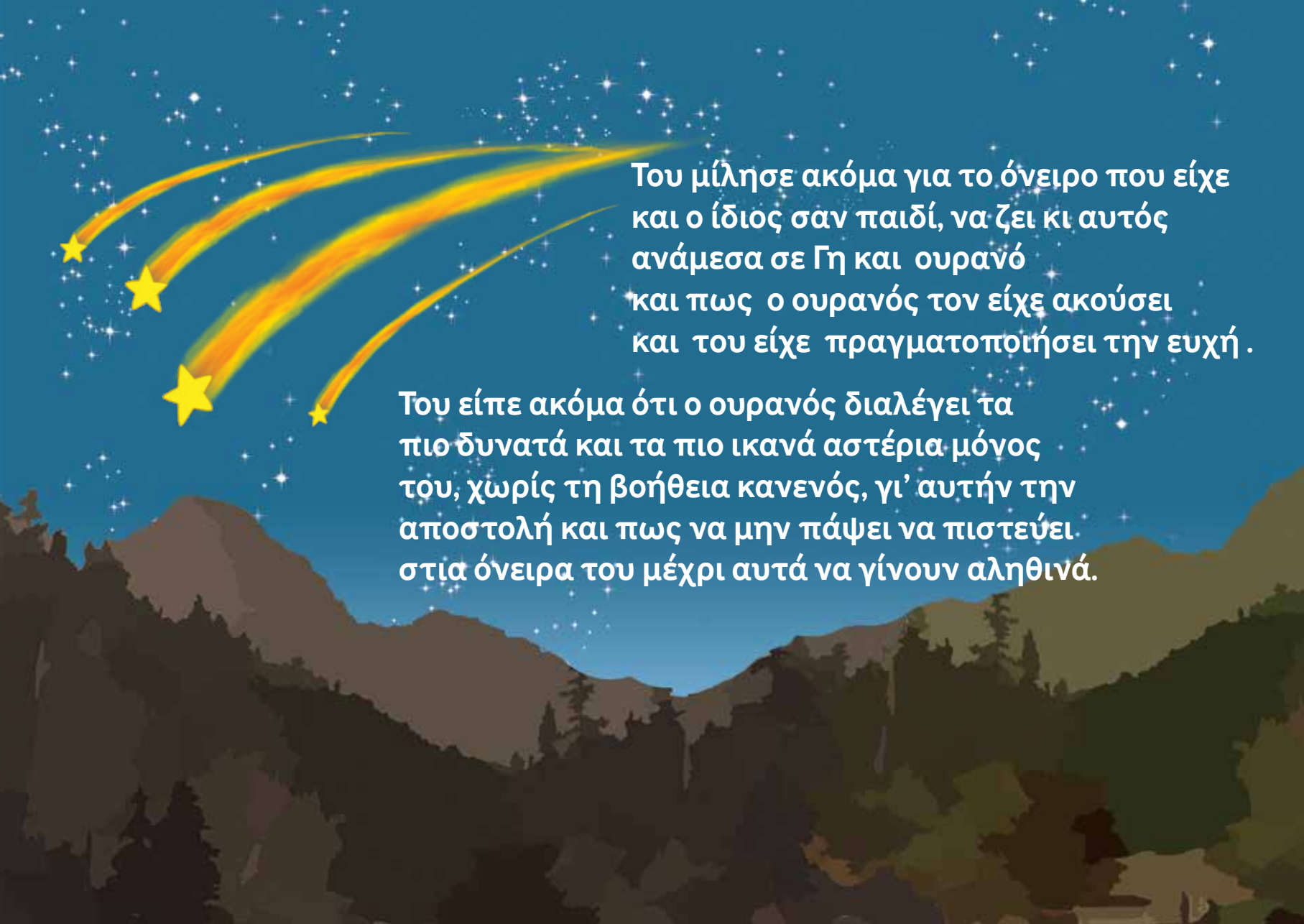
Όταν έφτασε στο φεγγάρι μίλησε με ένα γέρο ποντικό που είχε ακούσει για την επιμονή του Αστέριου να γίνει αστερίας.

Ο γέρο-ποντικός τον υποδέχτηκε πολύ ζεστά, του δώσε μάλιστα να δοκιμάσει και από το τυρί που ο ίδιος έφτιαχνε.

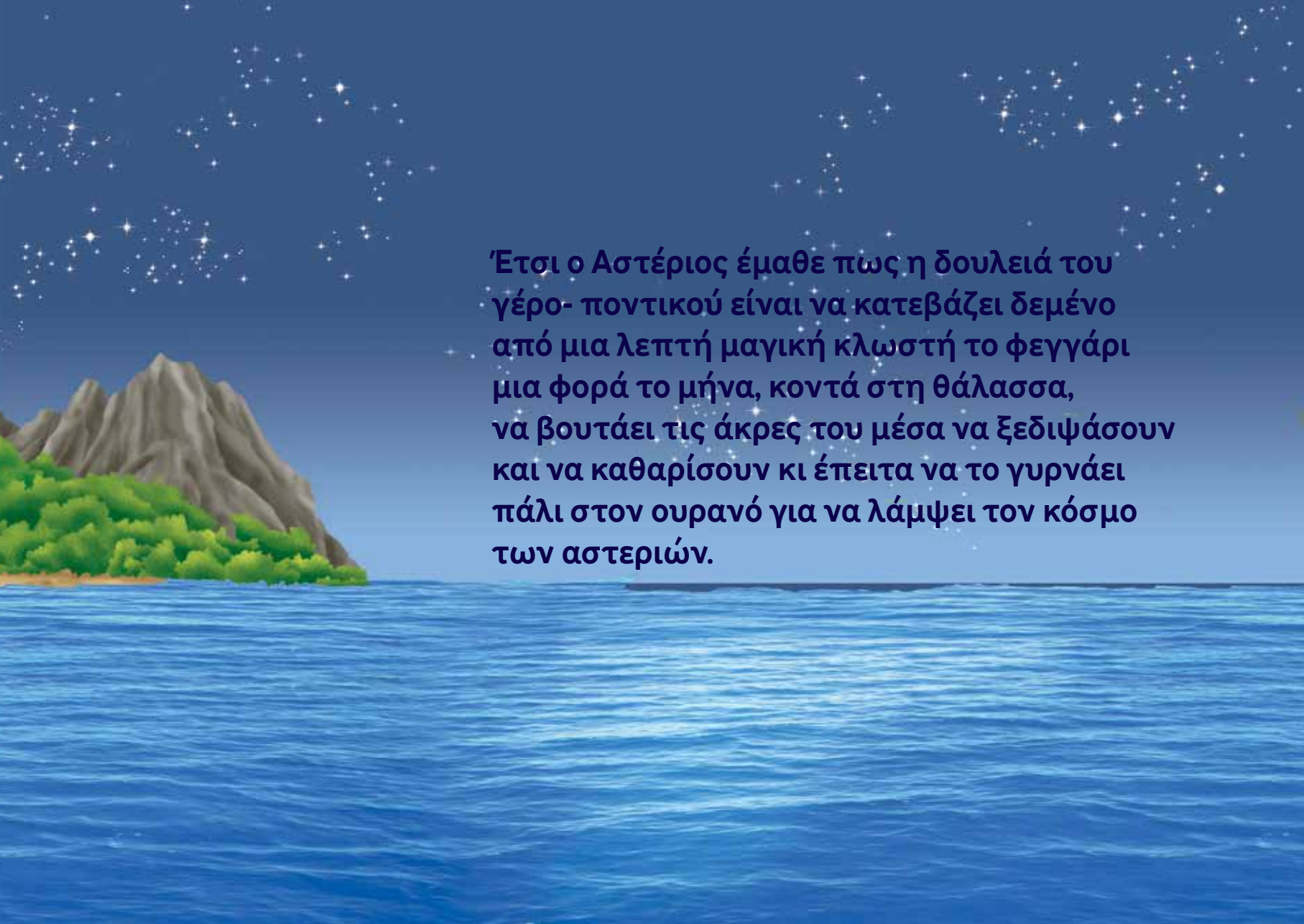
Του μίλησε για μια νύχτα του καλοκαιριού
που ο ουρανός διαλέγει να πέσουν στη Γη
πολλά από τα αστέρια του,
για να βοηθούν τα πλάσματα της Γης να
την προσέχουν τόσο πολύ... όσο αυτά
προσέχουν τον έναστρο ουρανό τους.

Του μίλησε ακόμα για το όνειρο που είχε
και ο ίδιος σαν παιδί, να ζει κι αυτός
ανάμεσα σε Γη και ουρανό
και πως ο ουρανός τον είχε ακούσει
και του είχε πραγματοποιήσει την ευχή.

Του είπε ακόμα ότι ο ουρανός διαλέγει τα
πιο δυνατά και τα πιο ικανά αστέρια μόνος
του, χωρίς τη βοήθεια κανενός, γι' αυτήν την
αποστολή και πως να μην πάψει να πιστεύει
στια όνειρα του μέχρι αυτά να γίνουν αληθινά.

The background of the image is a night sky filled with a starry constellation. In the lower-left corner, there is a rocky island with green trees. The lower half of the image is a blue sea with gentle waves. The text is centered in the upper half of the image.

Έτσι ο Αστέριος έμαθε πως η δουλειά του γέρο- ποντικού είναι να κατεβάζει δεμένο από μια λεπτή μαγική κλωστή το φεγγάρι μια φορά το μήνα, κοντά στη θάλασσα, να βουτάει τις άκρες του μέσα να ξεδιψάσουν και να καθαρίσουν κι έπειτα να το γυρνάει πάλι στον ουρανό για να λάμψει τον κόσμο των αστεριών.

**Αυτά του είπε ο γέρο-
ποντικός και ξανά
γύρισε στη σπουδαία
και μοναδική δουλειά
του.**

Το μικρό αστεράκι γύρισε σπίτι
και διηγήθηκε στην οικογένεια
του όλα όσα του είχαν συμβεί.

Τους είπε για το γέρο-ποντικό
και τη δουλειά του, τους μίλησε
για τη διαδρομή ως το φεγγάρι
και για το γυρισμό του στο σπίτι
και τέλος τους είπε για τη βροχή
των αστεριών που ο ουρανός
κανονίζει.

Η οικογένεια του Αστέριου
δεν τα άκουγε για πρώτη
φορά όλα αυτά.

Κάτι γνώριζε για το φαινόμενο
αυτό της βροχής των αστερίων,
αλλά δεν ήθελαν να πούνε
τίποτα στο μικρό αστεράκι γιατί
δεν θέλουν να τον χάσουν από
κοντά τους.

Τώρα όμως κατάλαβαν πως ο Αστέριος θα
είναι ευτυχισμένος μόνο εάν η λάμψη του
βουτήξει στη θάλασσα.

Έτσι υποσχέθηκαν στο μικρό αστεράκι να το βοηθήσουν όσο μπορούν και πως πιστεύουν στις δυνάμεις του.

Ακόμα του είπαν πως θα είναι ένας πολύ άξιος και εργατικός αστερίας και πως είναι πολύ περήφανοι γι αυτόν.

Το συμβούλεψαν ακόμα πως όταν έρθει εκείνη η ώρα που ο ουρανός θα του δώσει την ώθηση για να πέσει στη Γη να στοχεύσει τη θάλασσα και να τρέξει να τρυπήσει στα πιο βαθιά νερά της.

Τόσο βαθιά που να εξασφαλίσει την ασφάλεια που του προσέφερε τόσα χρόνια ο ουρανός τους.

Οι νύχτες περνούσαν και ο Αστέριος περίμενε... και περίμενε... και περίμενε... να έρθει εκείνη η νύχτα, αλλά τίποτα.

Είχε αρχίσει να χάνει τις ελπίδες του.

Είχε αρχίσει να πιστεύει πως όλα αυτά που είχε μάθει για τη βροχή των αστεριών ήταν ένα σχέδιο των γονιών του που ηξέραν πόσο πολύ ήθελε να γίνει αστερίας.

Όσπου η νύχτα του Αστέριου έφτασε. Ο ουρανός τίναξε το σεντόνι του και έριξε στη γη εκατοντάδες αστεράκια. Ο Αστέριος χαιρέτησε την οικογένεια του και τους υποσχέθηκε πως θα προσέχει και πως θα κάνει όλα όσα τον είχαν συμβουλέψει.

The background of the page is a night sky filled with a bright, starry constellation. Below the sky is a calm blue sea, and in the foreground, a sandy beach is depicted with several sets of footprints leading across it. The text is written in a dark blue, serif font, positioned in the upper left quadrant of the image.

Η μητέρα του, του είπε συγκινημένη πως θα τον βλέπει και θα τον προσέχει από ψηλά και ο πατέρας του του ζήτησε να τους στέλνει τα νέα του με τα πουλιά που μοιράζονται τον ουρανό και τη θάλασσα, αυτά που του διάβαζε στα παραμύθια όταν ήταν μωρό αστεράκι.

Ο Αστέριος έπεσε στη θάλασσα και
ξάφνου η λάμψη του χάθηκε. Είχε γίνει
κάτι μαγικό! Το μικρό του κορμάκι είχε
πάρει τόσα πολλά χρώματα, όσα και
εκείνα του ουράνιου τόξου.

Ο Αστέριος ξεκινούσε τώρα την
νέα του ζωή στον καινούριο
δικό του «θαλάσσιο ουρανό».